

Strikvragen en een gelijkenis

Hoofdstuk 70

Lieve kleinkinderen,

'Papa, mama,' zegt het kleine jongetje, 'toen ik zojuist uit school naar huis liep, kwam ik die grote jongen weer tegen, die mij vorig jaar op het schoolplein zo geplaagd heeft. Gelukkig gaat hij nu naar een andere school, maar hij wilde mij weer pesten. Ik ben heel hard weggerend. Kon hij me lekker niet pakken. Maar, als hij een heel oud mannetje is geworden, dan ben ik lekker groot en sterk. En dan zoek ik hem op en sla hem helemaal in elkaar..... Net goed. Had hij mij maar niet zo moeten plagen!'

'Ja, ja,' antwoordden papa en mama alleen maar.

Hoofdstuk 70 - Jezus en de priesters van de tempel - Mattheüs 21 : 23 - 32 Johannes 2 : 19 - 22

Nadat de Here Jezus op die maandagmorgen de vijgenboom vervloekt had, ging hij met zijn discipelen naar het tempelplein in Jeruzalem en leerde daar de mensen. Het was er nu rustig. Wat een dag was het gisteren geweest.... Ja, gisteren, op die zondag, leek het erop dat Jezus zich zou laten kronen tot koning van Israël en alle Romeinen het land uit zou jagen. Maar nu was hij weer die rabbi uit Nazareth die stil en rustig zijn gang ging. In alle rust luisterden de mensen naar hem.

Maar al leek dan alles weer gewoon, de leiders van het volk, de hogepriesters en de Farizeeërs waren nog niet vergeten wat er gisteren gebeurd was! Dat hij het durfde te wagen om hen, de echte leiders van het volk Israël, de rug toe te keren. Dat hij maar precies deed, wat hem goed uitkwam. Nee, dat vergaven ze hem nooit weer.

En mocht hij denken dat zij alles goed vonden en precies zouden doen, wat hij wilde, nu dan kwam hij goed bedrogen uit. Vandaag zou hij erachter komen, wie de echte baas in de tempel was.

Natuurlijk zou het het beste zijn om hem nu gevangen te nemen en hem voor het Sanhedrin, de hoogste rechtbank te brengen. Maar met al die Galileeërs in de buurt was dat niet verstandig. Er kon dan wel eens een groot oproer ontstaan. Nee, ze wisten iets veel beters. Als ze hem nu eens af lieten gaan bij al die Galileeërs, dan zou het hele volk hem de rug toe keren.

Als zij Jezus nu eens vragen gingen stellen, waarop hij geen antwoord wist, zou hij grandioos voor schut staan en het hele volk zou hem zelfs bespotten....

Op die vroege maandagmorgen kwam er een speciale commissie vanuit het Sanhedrin naar Jezus toe. Het waren niet de eerste de besten, die erop uit gestuurd waren om Jezus met strikvrAGEN vast te zetten. Beide hogepriesters Annas en Kajafas waren erbij, met een paar hoge heren uit de stad en ook nog een paar Schriftgeleerden, die veel verstand hadden van recht en wet. Ze draaiden er ook niet omheen, maar kwamen direct met de vraag, waar alles om draaide: ‘Jezus, u doet alsof u alles mag doen, hier in de tempel. Maar wie heeft u dat recht gegeven?’

Ja, ze hadden goed over deze vraag nagedacht. Ze wisten wat ze vroegen! Als hij zou zeggen dat God hem gestuurd had en dat hij de Messias was, dan zouden ze hem bij de Romeinen aangeven, hem beschuldigen van laster en van opstand tegen de keizer. En met zulke figuren wisten de Romeinse soldaten wel raad!

Maar als hij, met al deze mensen om hem heen zou zeggen dat hij de Messias *niet* was, dan had hij zich voorgoed onmogelijk gemaakt. Niemand zou meer in hem geloven en iedereen zou hem verachten.

De Here Jezus hoefde niet na te denken welk antwoord hij zou geven. Hij wist om welke reden ze deze vraag aan hem gesteld hadden. Daarom gaf hij hun als antwoord een wedervraag, waarin hij deze hoge heren duidelijk liet voelen dat hij de beloofde Messias was, de Zoon van God. Tegelijkertijd zouden ze met deze vraag hem niet bij de Romeinen kunnen aanklagen.

Jezus antwoordde: ‘Wanneer jullie denken, als bestuur van de tempel, dat het jullie plicht is om onderzoek te doen, naar wat ik gisteren gedaan heb, dan ben ik bereid om daarop een antwoord te geven.

Maar als jullie werkelijk willen weten wie ik ben en door ik gestuurd ben, dan moet ik eerst van jullie horen, wie volgens jullie Johannes de Doper was. **Want hij heeft over mij gesproken en ook van mij getuigd.**

Johannes de Doper doopte mensen. Deed hij dat uit zichzelf of in opdracht van God? Als jullie mij op deze vraag antwoord geven, dan zal ik jullie ook antwoord geven.’

Het was duidelijk. Deze wedervraag van Jezus hadden ze nooit verwacht. Ze wisten zo snel niet wat ze moesten antwoorden. Eerst moesten ze met elkaar overleggen. Het was waar, Johannes de Doper had over Jezus gesproken en zijn hoorders op Jezus gewezen. Veel van Johannes zijn volgelingen waren later volgelingen van Jezus geworden.

Ja, *als* zij in Johannes geloofden, dan zouden ze ook in Jezus moeten geloven als hun Heer en Messias. Maar ze geloofden niet in Johannes de Doper en al helemaal niet in deze Jezus van Nazareth. Deze man, de man Nazareth de lang verwachte Messias? Dat nooit!

Alleen, dit konden ze hier op het tempelplein niet ronduit zeggen! Het gewone volk geloofde dat Johannes de Doper een Godsman was geweest en nu zeggen dat de Doper een bedrieger en een slecht profeet was geweest? Nee, dat kon niet. Maar wat dan? Zeggen dat Johannes de Doper uit God was? Dat hij doopte in opdracht van God? Maar, ook dat was onmogelijk, want dan zou Jezus zeggen: ‘Waarom zijn jullie dan niet zijn discipelen geworden en waarom geloven jullie dan niet wat hij over mij gezegd heeft?’

Er was maar één uitweg: ze moesten tegen Jezus zeggen dat zij het niet wisten en dat ze geen antwoord konden geven op Jezus’ vraag.

Maar wat was dat moeilijk, ja wat viel hen dat zwaar. Maar het kon niet anders.....

Ze liepen weer naar Jezus toe en zeiden: ‘Wij hebben goed over uw vraag nagedacht, maar wij weten het niet.’

Jezus antwoordde: ‘Dan zeg ik u ook niet, wie mij het recht gegeven heeft om deze dingen te doen.’

Verontwaardigd keken de hoge heren van de tempel Jezus aan. Ze wisten niets meer te zeggen. En al helemaal niet meer, toen Jezus zei, waar alle mensen bij stonden: ‘Als jullie niet weten van wie Johannes de Doper zijn macht heeft gekregen, hoe zullen jullie dan ooit weten, wie mij gestuurd heeft? Jullie durven geen oordeel over Johannes de Doper uit te spreken, hoe kunnen jullie dan ooit mij veroordelen?’

De mannen van het Sanhedrin, ze kookten van woede. Trots en heel zelfverzekerd waren ze naar Jezus toegegaan. Hij zou afgaan als een gieter en in plaats daarvan stonden ze daar zelf met de mond vol tanden. En dat waar alle mensen bij waren! O, wat schaamden ze zich. Hun haat richting Jezus werd al maar groter.... Ja, altijd maar weer was hij hen met woorden de baas!

Deze mensen, allemaal lid van het Sanhedrin, het hoogste gezagsorgaan in Israël, voelden zichzelf zo goed en zo vroom, ja veel beter dan het gewone volk, dat de wet niet kende. In een korte gelijkenis wilde Jezus hen nog een keer waarschuwen, dat bij God de kennis van de wet alleen niet het allerbelangrijkste is.

Daarom vertelde Jezus hun de volgende korte gelijkenis.

‘Er was een man die twee grote zonen had. Hij ging naar de één en zei tegen hem: ‘Jongen, ga vandaag in mijn wijngaard werken.’

Deze heel fatsoenlijke zoon antwoordde: ‘Goed vader, dat zal ik doen.’

Maar toen hij zijn vader niet meer zag, ging hij iets anders doen, waar hij meer zin in had.

De vader ging naar zijn andere zoon en zei tegen hem hetzelfde: ‘Jongen, ga vandaag in mijn wijngaard werken.’

Maar ook deze zoon had geen zin om voor zijn vader te werken. Heel brutaal zei hij zelfs: ‘Nee, dat wil ik niet.’

Maar later, toen hij erover nadacht, wat hij tegen zijn vader gezegd had, kreeg hij spijt. Hij ging toch naar de wijngaard en deed daar zijn werk.

‘Nu heb ik een vraag aan jullie,’ zei Jezus, ‘wie van die twee zonen heeft gedaan wat zijn vader hem vroeg? De eerste of de tweede zoon?’

Ze wisten heel goed, deze leiders van het volk, wat Jezus met deze gelijkenis bedoelde. Heel bedeesd keken ze strak voor zich uit. Maar vanuit de omstanders klonk heel luid: ‘De laatste! Die heeft gedaan, wat zijn vader hem vroeg!’

‘Zo is het’, sprak Jezus, en terwijl hij de hogepriesters en Schriftgeleerden streng aankeek, zei hij: ‘Luister goed naar mijn woorden: Tollenaars en hoeren komen eerder in Gods Koninkrijk dan jullie. Want Johannes de Doper kwam bij jullie en alles wat hij deed was naar Gods wil. En jullie, die zo vroom lijken en zo mooi over God kunnen praten, jullie geloofden niet dat God Johannes de Doper gestuurd had. Maar tollenaars en hoeren, die in jullie ogen veel verkeerde dingen doen, die geloofden hem wel en kregen spijt. Zij lieten zich door Johannes dopen.

Maar jullie zijn zoals die eerste zoon, die zei: ‘Goed vader, ik zal het doen,’ maar hij deed het niet!

Ook jullie doen niet wat God van jullie vraagt. Zelfs toen jullie zagen dat slechte mensen zich bekeerden en zich door Johannes lieten dopen, zelfs toen hebben jullie niet naar hem geluisterd en je niet bekeerd.’

Het was een paar uren later. De onderzoekcommissieleden van het Sanhedrin hadden onderling overleg gepleegd. Ze zouden het nog eens proberen, maar dan op een totaal andere manier. Net alsof ze ook zijn leerlingen wilden worden. Heel vroom stonden ze voor Jezus en vroegen: ‘Rabbi, u heeft ons vanmorgen verweten dat wij niet in Johannes de Doper geloofden en ook niet in u. Maar geef ons een teken, zodat wij weten, dat u de Messias bent. Ook wij willen heel graag in u geloven, maar dan moet u ons eerst een bewijs geven, dat u het bent!’

Deze vraag had Jezus eerder gehad, maar dan van de Farizeeërs. Toen had Jezus hen gewezen op de profeet Jona, die drie dagen lang in een grote vis had gezeten. Jezus wist, dat ook al zouden er nu engelen uit de hemel komen, deze hoge heren het nog niet zouden geloven dat hij ook hun Messias was. Toch wilde Jezus hun een teken geven, dat ze later, ná zijn opstanding uit de dood, zouden kunnen gaan begrijpen. Een duidelijk bewijs, dat hij hun Messias was.

Jezus antwoordde: ‘Breek deze tempel maar af. Dan zal ik hem binnen drie dagen weer opbouwen.’

Vol afgrijzen staken de hoge heren hun handen in de lucht. Wat hoorden ze nu? Wat voor teken was dit? Deze tempel afbreken? God behoedde hen voor zo’n groot kwaad! Meende hij nu echt, wat hij zei? Of stak hij hen de gek aan? Het was duidelijk. Deze Jezus wilde hun geen teken geven....

Verwijtend zeiden ze: ‘De bouw van deze tempel heeft zesenzeventig jaar geduurd! En u denkt dat u hem in drie dagen kunt opbouwen?’

De Here Jezus deed geen moeite om hun duidelijk te maken, wat hij bedoelde. Ook de Farizeeërs gaven de mensen soms een ‘masjael’, een raadselspreuk op. Waarom zou Jezus het nu dan niet doen? Een teken-uit-de-hemel mocht hij niet geven en ronduit zeggen dat hij de Messias was, wilde hij niet. Nog niet. Later, na zijn opstanding uit de dood zou het hen duidelijk worden, wat Jezus met deze uitspraak bedoeld had.

Jezus had niet gesproken over de stenen tempel, maar over zijn eigen lichaam, dat zij zouden doden en dat hij na drie dagen zou opstaan uit het graf.

Nog geen week later, toen Jezus aan het kruis was gestorven en in het graf van Jozef van Arimathéa was gelegd, herinnerden deze hoge heren van het Sanhedrin zich deze woorden van Jezus. Ze namen maatregelen om Jezus in het

graf te houden door er een wacht van Romeinse soldaten voor te plaatsen. Maar dat wordt een volgend verhaal.

